C U R T E A D E A P E L N O R D

Dosarul nr. 4r-941/2025 Judecătoria Drochia, sediul Central
4-25054446-03-4r-19062025 Judecător: Victoria Robu

D E C I Z I E
În numele Legii

30 septembrie 2025 mun. Bălți

Colegiul Penal al Curții de Apel Nord
În componență:
Președintele completului, judecătorul Ghenadie Liulca
Judecători Aurelia Andronache și Ludmila Iarmaliuc

examinând în ordine de recurs, recursul contravenientului Bejan Iuri declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Drochia, sediul Central din 23 mai 2025 în cauza contravențională la contestația depusă de Bejan Iuri împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție și deciziei agentului constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Drochia, Iurie Bologa, din 14.04.2025, adoptate în baza art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional,

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținând cont de argumentele recursului, materialele cauzei, Colegiul penal,-

C O N S T A T Ă :

La 14.04.2025 de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Drochia, Iurie Bologa, în privința lui Bejan Iuri a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție pentru faptul că, în perioada anului 2024 în or. Drochia a pretins, a acceptat sau primit personal, sau prin mijlocitor servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă care nu i s-au cuvenit, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul scrutinului electoral și Referendumului republican constituțional din toamna anului 2024.

Prin decizia agentului constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Drochia, Iurie Bologa din 14.04.2025, Bejan Iuri a fost sancționat pentru

săvârșirea faptei contravenționale prevăzute de art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional la o amendă în mărime de 750 unități convenționale, echivalent a 37 500 lei.

Bejan Iuri, nefiind de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare din 14.04.2025, le-a contestat în ordinea art.448 Cod contravențional.

Contestația a fost expediată în adresa Judecătoriei Drochia, sediul Central pentru examinare conform regulilor de competență statuate la art.395 alin.(1) pct.2) Cod contravențional.

Prin hotărârea Judecătoriei Drochia, sediul Central din 23 mai 2025 a fost respinsă contestația depusă de Bejan Iuri împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție și deciziei agentului constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Drochia Iurie Bologa din 14.04.2025 adoptate în privința lui Bejan Iuri în baza art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional, ca fiind neîntemeiată, cu menținerea fără modificării a actelor contestate.

Exercitarea căilor de atac:

Nefiind de acord cu hotărârea nominalizată, contravenientul Bejan Iuri a declarat recurs împotriva acesteia, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârii Judecătoriei Drochia, sediul Central din 23 mai 2025 și pronunțarea unei noi hotărâri privind admiterea contestației depuse.

În motivarea recursului s-a invocat că procesul-verbal contestat nu este susținut de probe obiective şi clare care să dovedească faptul că ar fi acceptat bunuri materiale sau mijloace financiare pentru influențarea alegătorilor, nefiind prezentate dovezi concrete (imagini, înregistrări audio/video, declarații ale martorilor etc.) care să confirme aceste acuzații. Or, pentru a respecta exigențele unui proces echitabil şi pentru a exclude orice dubiu rezonabil cu privire la culpa persoanei sancționate, este imperios necesară administrarea unui probatoriu complex, care să includă verificări tehnice (analiza detaliată a tranzacțiilor bancare, dispozitivelor electronice utilizate), audierea persoanei acuzate etc.

În absența unei astfel de documentări riguroase, se creează un risc real ca măsura sancționatorie să fie bazată exclusiv pe aprecieri subiective ale organului constatator, fără o fundamentare probatorie solidă, ceea ce contravine principiului legalității, prezumției de nevinovăție şi dreptului la apărare.

La fel, se menționează că instanța a reținut greșit existența unei intenții din partea subsemnatei de a influența alegătorii prin acceptarea unor bunuri, în situația în care a relatat că nu am pretins şi nu am acceptat asemenea bunuri în context electoral.

Conform dispozițiilor legale aplicabile, autoritățile au obligația de a efectua o verificare completă a faptelor şi a probelor, inclusiv a celor electronice, înainte de a aplica o sancțiune.

În contextul în care procesul-verbal de constatare nu este însoțit de probe certe, iar cercetarea nu a fost completă sau corespunzător documentată, nu poate fi susținută validitatea sancțiunii aplicate. Or, dreptul la apărare şi la un proces echitabil impune ca orice sancțiune să se bazeze pe probe clare şi suficiente, iar absența acestora, măsura sancționatorie trebuie considerată nefondată şi, prin urmare, anulată.

De asemenea consideră că atât agentul constatator, cât şi instanța de fond nu a respectat principiul individualizării pedepsei contravenționale, un principiu important în legislația RM care urmărește asigurarea unei aplicări echitabile şi eficiente a sancțiunilor.

Argumentele părților:

Potrivit prevederilor art. 471 alin. (1), (2) Cod contravențional, recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților. (2) Instanța de recurs fixează data examinării recursului şi dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinței.

Respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a fixat data examinării recursului şi a dispus să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței, însă până la data examinării recursului, părțile nu au înaintat referință asupra recursului declarat.

Aprecierea instanței de recurs:

Examinând materialele cauzei contravenționale în raport cu argumentele invocate în recurs, Colegiul penal conchide că recurentul nu a prezentat instanței de recurs careva argumente și probe prin care s-ar dovedi netemeinicia și ilegalitatea soluției adoptate de prima instanță, din care considerente va respinge ca nefondat recursul declarat în prezenta cauză, cu menținerea fără modificări a hotărârii primei instanțe:

În conformitate cu prevederile art. 473 alin. (1) pct.1) lit. c) Cod contravențional, după examinarea recursului, instanța de recurs respinge recursul și menține hotărârea atacată, dacă acesta este nefondat.

În motivarea acestei concluzii Colegiul, verificând legalitatea, obiectivitatea și corectitudinea hotărârii contestate în raport cu motivele invocate de recurent, constată lipsa de careva temeiuri de fapt și de drept întru casarea acesteia, astfel că la adoptarea soluției instanța de fond a ținut cont de rigorile art. 458 alin. (1) Cod contravențional, care indică că examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: lit. a) caracterul veridic al contravenției imputate; lit. b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; lit. c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; lit. d) existența circumstanțelor atenuante şi/sau agravante; lit. e) necesitatea sancționării şi, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; lit. d) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.

În acest context instanța de recurs reține că, potrivit art. 381 alin. (4) Cod contravențional, autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția persoanei, cât şi cele care dezvinovățesc persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, precum şi circumstanțele atenuante sau agravante.

Conform art. 440 alin. (1) Cod contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

Potrivit art. 375 alin. (3) Cod contravențional, concluziile despre vinovăția persoanei în săvârşirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional.

În corespundere cu prevederile art. 425 alin. (1), (2), (3) Cod contravențional, probele sânt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției şi la cunoaşterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei. În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenție, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziție, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, depozițiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză. Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluționeze cauza contravențională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu procesul-verbal întocmit.

Conform art. 425 alin. (7) Cod contravențional, procesului contravențional se aplică în mod corespunzător prevederile Codului de procedură penală cu privire la mijloacele de probă şi la procedeele probatorii, cu excepțiile prevăzute de prezentul cod.

Potrivit art. 101 alin. (1)-(4) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludenței, utilității şi veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Potrivit art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional, contravenție încriminată lui Bejan Iuri sancționează, *pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, sau acceptarea promisiunii ori a ofertei acestora, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracțiune.*

Astfel, reieșind din materialele cauzei penale, Colegiul penal constată că, vinovăția contravenientului Bejan Iuri se probează prin: 1) copia raportului privind constatarea comiterii contravenției din 08.04.2025; 2) raportul de analiză informațional-criminală; extrasul din fișierul format Excel – anexă la raportul de analiză informațional-criminală al Direcției investigații analitice a Inspectoratului național de investigații din 07.02.2025; 3) procesul-verbal de ridicare a obiectelor și documentelor din 14.04.2025; 4) raportul agentului constatator din 14.04.2025 din conținutul căruia se constată că Bejan Iuri a recunoscut că este posesorul numărului de telefon *****, însă refuză să facă careva detalii.

În asemenea circumstanțe, Colegiul penal constată că agentul constatator a examinat cauza sub toate aspectele şi just a ajuns la concluzia în ceea ce privește vinovăția contravenientului Bejan Iuri în comiterea contravenției incriminate, care a fost integral dovedită prin probele pertinente și concludente acumulate de către agentul constatator și cercetate în cadrul ședinței de judecată a instanței de fond, verificate de către instanța de recurs, iar Bejan Iuri nu a prezentat instanței careva probe pertinente și concludente, în corespundere cu principiul contradictorialității, în combaterea celor constatate de către agentul constatator, de aceia faptele constatate de către agentul constatator corect au fost apreciate de către instanța de fond ca fiind veridice, reflectând evenimentele ce au avut loc în realitate.

Mai mult ca atât, Colegiul penal conchide că deși Bejan Iuri nu și-a recunoscut vina, a menționat că este posesoarea numărului de telefon *****, iar prin extrasul din fișierele Excel anexă la procesul-verbal privind consemnarea măsurilor speciale de investigație din 06.11.2024 se constată indubitabil faptul că pe numărul respectiv, în perioada 01.08-14.10.2024 au parvenite 11 mesaje de la identificatorul „PSB”.

De asemenea, Colegiul penal menționează că din conținutul raportului de analiză informațional-criminală, relevă în mod indiscutabil legătura dintre

numărul SIM al lui Bejan Iuri și aplicația bancară „PSB” asociată BC „Promsveazibank” din Federația Rusă.

În același context, Colegiul penal evidențiază că contravenția de corupere electorală pasivă, are o componență formală, iar consumarea acesteia se realizează în momentul comiterii uneia din acțiunile alternative prevăzute la art. 47[1] Cod contravențional, fără a fi necesară atingerea scopului scontat, or, circumstanțele referitoare la atingerea rezultatului scontat, cât și faptul primirii propriu-zise a remunerației ilicite, nu influențează asupra calificării juridice a acțiunilor contravenientului.

Faptele date au fost constatate cu titlu de principiu și prin Decizia Curții Constituționale nr. 1 din 21 ianuarie 2025 de inadmisibilitate privind excepțiile de neconstituționalitate a unor prevederi din articolul 47[1] din Codul contravențional, unde la pct. 310 Curtea a statuat că la constatarea contravenției prevăzute la art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional se descrie doar fapta, nu și urmarea prejudiciabilă.

Altfel spus, contravenția în discuție este una formală și nu obligă autoritățile să verifice dacă alegătorul a votat pentru candidatul sau pentru partidul politic care l-a corupt.

Pe aceiași undă de idei, Colegiul penal constată caracterul declarativ al afirmației recurentului privind lipsa probelor ce ar confirma vinovăția sa în comiterea contravenției incriminate, or, în urma MSI s-a stabilit cu certitudine că pentru înregistrarea în aplicația PSB Bank este necesar de a transmite datelor cu caracter personal, de logare prin recunoașterea facială și deschiderea contului bancar pentru susținătorii BP „Victorie”, prin urmare se atestă că în lipsa acordului și participării nemijlocite a persoanei este imposibil de deschiderea contului în aplicația PSB Bank.

Astfel, Colegiul conchide că fără acordul contravenientei în telefonul personal nicidecum nu putea fi instalată aplicația mobilă cu identificatorul „PSB” (Federaţia Rusă), iar odată cu instalarea aplicației nominalizate și recepționarea mesajelor în sensul descris supra, certifică cu certitudine esența volumului necesar pentru încadrarea juridică a acțiunilor sale prin prisma contravenției prevăzute de art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional.

Tot aici, Colegiul penal evidențiază că în speța dedusă judecății nu este pus la dubii dreptul contravenientului Bejan Iuri la vot, însă norma prohibitivă prevăzută la art. 47[1] Cod contravențional, urmărește scopul asigurării unor alegerii libere și corecte, fără imixtiunii din partea persoanelor terțe. Or, votul secret și liber exprimat al alegătorilor constituie elementul de bază al alegerilor libere și democratice și al dreptului la vot, iar coruperea alegătorilor sau vânzarea voturilor sunt incompatibile cu conceptul alegerii democratice și printr-un vot liber exprimat de către cetățeni a organelor reprezentative și fraudează competiția

bazată pe idei și pe programe politice desfășurate între partidele politice și între candidați.

Astfel, sancționarea coruperii alegătorilor urmărește scopul asigurării integrității și caracterului democratic al proceselor electorale prin exercitarea necondiționată a drepturilor penale.

În altă ordine de idei, Colegiul analizând procesul-verbal cu privire la contravenție evidențiază că agentul constatator nu a admis careva omisiuni sau derogări de la art. 443 Cod contravențional care ar afecta fondul cauzei și nu pot fi acoperite de instanța de judecată.

În consecință, Colegiul denotă că instanța de fond a pronunțat o hotărâre legală, întemeiată și motivată, iar în situația în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care infirmă/afirmă acuzația, precum și criteriile care au stat la individualizarea pedepsei, permițând părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță *(Hotărârea CtEDO Garcia Ruiz versus Spania)*.

Afirmațiile recurentului privind ne proporționalitatea sancțiunii aplicate în speță, Colegiul penal le apreciază ca fiind declarative, or Codul contravențional stabilește garanții suficiente, apte să asigure individualizarea sancțiunilor în fiecare caz particular, iar prin instituirea unor amenzii disuasive în cazurile de corupție electorale nu sunt afectate dispozițiile art. 46 din Constituție.

Pe acest fundal, Colegiul penal conchide că, prin sancționarea subiecților activi ai contravenției nominalizate legiuitorul a urmărit clar esența imperativă a asigurării necondiționată a drepturilor electorale, asigurându-se astfel atât prevenția specială cât și cea generală de a transmite mesaje comprehensibile asupra respectării legislației normative și descurajării actelor de corupție, situație ce este perfect viabilă inclusiv contravenientului, fiind astfel supus aspectelor inerente de a nu-și confirma propriu consimțământ în cadrul alegerilor avute loc la 20.10.2024.

În concluzie Colegiul penal notează că, nici un motiv din cele indicate în dispozițiile normelor cuprinse la art.466 Cod contravențional nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept și care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate, iar o hotărâre legală nu poate fi casată din motive formale.

Generalizând, Colegiul penal consideră necesar de a respinge ca nefondat recursul contravenientului Bejan Iuri și a menține hotărârea Judecătoriei Drochia sediul Central din 23 mai 2025 fără modificări.

În conformitate cu prevederile art.473 alin.(1) pct.1) lit. c), art.474 Cod contravențional, Colegiul penal, -

D E C I D E :

Recursul contravenientului Bejan Iuri declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Drochia sediul Central din 23 mai 2025 în cauza contravențională la contestația depusă de Bejan Iuri împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție și deciziei agentului constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Drochia, Iurie Bologa, din 14.04.2025, adoptate în baza art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, se respinge ca nefondat, cu menținerea respectivei hotărâri fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului: **Judecător:** **Judecător:**